

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 2C/102/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6210204016
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 07. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2011:6210204016.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a sudcov JUDr. Marty Kucbelovej a JUDr. Alexandra Mojša v právnej veci navrhovateľa DAHART, s.r.o., so sídlom v Bratislave, B. Němcovej č.8, IČO: 44 946 139, zastúpeného usadenou euroadvokátkou Lic. Barbarou Špirekovou, Advokátska kancelária Špireková & partners, Žiar nad Hronom, Nám. Matice slovenskej č.6, proti odporcovi Všeobecná nemocnica s poliklinikou, n. o., so sídlom vo Veľkom Krtíši, Ul. Nemocničná č.1, IČO: 31 908 977, zastúpeného advokátom JUDr. Jozefom Veselým, Advokátska kancelária Veľký Krtíš, Ul. Mierová č.1, o určenie platnosti kúpnej zmluvy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu vo Veľkom Krtíši č. k. 2C/102/2010-136 zo dňa 31. marca 2011, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 1.182,07 € na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Jozefa Veselého so sídlom Veľký Krtíš, Mierová 1, č. účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený v P., do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa zamietol a odporcovi priznal náhradu trov konania vo výške 100% potrebných na účelné bránenie jeho práv. Návrh zamietol, pretože podľa jeho názoru navrhovateľ nepreukázal naliehavý právny záujem na určení platnosti kúpnej zmluvy zo dňa 27. 01. 2010 uzavretej medzi navrhovateľom a odporcom. Uviedol, že nemôže rozhodovať o platnosti zmluvy ako celku, pretože by tým nahrádzal kompetencie správy katastra, ktoré jej vyplývajú z ust. § 31 ods. 1 a 2 Katastrálneho zákona. Je len na správe katastra aby posúdila platnosť zmluvy a len jej kladným rozhodnutím o návrhu na vklad nadobudne zmluva vecno právne účinky. Podľa názoru súdu v prípade, že by súd predmetnému návrhu vyhovel, takéto rozhodnutie by nemalo vplyv na rozhodnutie správy katastra o návrhu na povolenie vkladu tejto zmluvy. Súd by mohol rozhodovať len o neplatnosti zmluvy alebo jej časti, a len takéto rozhodnutie by malo vplyv na vkladové konanie. Poukázal aj na to, že pokiaľ správa katastra vo veci opätovne rozhodne, účastníci majú právo na súdne preskúmanie zákonnosti takéhoto rozhodnutia v zmysle ust. § 250l až 250s O. s. p..

O náhrade trov prvostupňového konania rozhodol okresný súd v zmysle ust. § 151 ods. 7 O. s. p.. Odporca mal vo veci plný úspech, a preto mu potom súd priznal náhradu trov konania vo výške 100% potrebných na účelné bránenie jeho práv s tým, že po právoplatnosti rozhodnutia rozhodne o výške náhrady trov konania samostatným uznesením.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie v zákonnej 15-dňovej lehote v súlade s ust. § 204 ods. 1, vety prvej, O. s. p. navrhovateľ. Mal za to, že napadnutým rozsudkom boli porušené tak hmotnoprávne, ako i procesnoprávne normy. Navrhovateľovi sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Uviedol, že nesprávne posúdenie otázky naliehavého právneho záujmu v zmysle, že tento nie je daný znamená vo svojich dôsledkoch odopretie súdnej ochrany. Podľa jeho názoru okresný súd má primárnu právomoc posúdiť platnosť občianskoprávneho úkonu. Účastník konania má právo na to, aby platnosť sporného občianskoprávneho úkonu posúdil všeobecný súd. Rozhodnutie súdu v tejto veci môže významne ovplyvniť postavenie účastníka aj v správnom (katastrálnom) konaní. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia nemožno považovať za dostatočné po skutkovej i právnej stránke. Súd napadnutým rozhodnutím porušil právo navrhovateľa podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Súd ďalej neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a následne vec aj nesprávne právne posúdil. Súd sa vôbec nezaoberal vykonaním dokazovania, resp. predloženými dôkazmi a nesprávne vec právne posúdil podľa ust. § 80 O. s. p.. Naliehavosť právneho záujmu, podľa jeho názoru, je daná konštantným popieraním neexistencie práva z kúpnej zmluvy, teda je tu stav, že právo, resp. právny vzťah medzi účastníkmi konania je sporný. Rozsudok okresného súdu žiadal zmeniť a návrhu vyhovieť, alebo zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

K odvolaniu navrhovateľa podal písomné vyjadrenie odporca. Uviedol, že považuje rozsudok okresného súdu za vecne správny. Súd sa vyporiadal so všetkými aspektmi potrebnými pre úplné a správne rozhodnutie a v plnom rozsahu sa stotožnil s odôvodnením rozsudku súdu prvého stupňa. Pokiaľ ide o navrhovateľa uviedol, že sa jedná o tzv. „schránkovú firmu s neidentifikovateľným pozadím“ s tým, že na označenej adrese v Bratislave je registrovaných 235 spoločností a má dôvodné podozrenie, že osoba, ktorá vystupuje ako spoločník a konateľ v tejto spoločnosti, je len tzv. „nastrčenou osobou“, kde v pozadí sú snahy určitých zoskupení zlikvidovať odporcu a konať protiprávne. Konanie riaditeľa spoločnosti, ktorý uzavrel predmetnú zmluvu, kde dohodnutá kúpna cena mala byť zaplatená fiktívnym započítaním pohľadávok a v prípade prevodu nehnuteľností by došlo k tomu, že by odporca nemohol existovať vzhľadom na predaj nehnuteľností, ktoré nevyhnutne potrebuje pre svoju existenciu, a akýkoľvek predaj takýchto nehnuteľností by bol nelogický a nezodpovedný, a v tomto smere teda bolo podané aj trestné oznámenie, ktoré je v súčasnej dobe v štádiu preverovania vo veci samej. Navrhovateľ nezaplatil ani kúpnu cenu, ale všemožnými právnymi žalobami na okresnom súde sa snaží dosiahnuť to, aby v konečnom dôsledku nadobudol predmetné nehnuteľnosti, kde takéto konanie je nielen protizákonné a v rozpore s dobrými mravmi, ale v podstate súd vo vzťahu k platnosti takejto zmluvy vyjadril svoj názor, ktorý korešponduje s predchádzajúcimi uzneseniami Krajského súdu v Banskej Bystrici ohľadne tejto právnej veci. Rozsudok okresného súdu ako vecne správny žiadal potvrdiť a priznať mu náhradu trov konania.

K vyjadreniu odporcu navrhovateľ podal taktiež písomné vyjadrenie. Tvrdenia uvádzané odporcom, pre ktoré považuje rozsudok prvostupňového súdu za vecne správny, a pre ktoré považuje kúpnu zmluvu za neplatnú, nie sú ničím podložené, jedná sa o tvrdenia vykonštruované, bez akéhokoľvek právneho základu. Poukázal na skutočnosť, že prvostupňový súd žalobu navrhovateľa zamietol z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu navrhovateľa na požadovanom určení. Keby sa prvostupňový súd zaoberal vykonaním dokazovania a úplne zistil skutkový stav veci vykonaním dôkazov potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností, bol by zistil, že voči navrhovateľovi sa nevedú žiadne trestné konania a všetky trestné oznámenia podané odporcom, v súvislosti s predajom pozemkov, boli zamietnuté z dôvodu, že v skutočnosti nenasvedčovali tomu, že bol spáchaný trestný čin. Navrhovateľ je spoločnosťou založenou v súlade s Obchodným zákonníkom a vykonávajúcou svoju činnosť riadne, v súlade s platnými právnymi predpismi. Aj tvrdenia odporcu o fiktívnej úhrade kúpnej ceny započítaním sú opätovne nepravdivé. Odporca vstúpil do záväzkovo právneho vzťahu s navrhovateľom dobrovoľne a slobodne, pričom kúpna zmluva spĺňa všetky zákonné náležitosti a bola schválená správnu radou odporcu. Navrhovateľ sa pridržiaval svojich doterajších písomných vyjadrení a trval na podanom odvolaní voči rozsudku okresného súdu.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.1, 2 O. s. p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia

bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu (§ 156 ods. 1 a 3 v spojení s § 211 ods. 2 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Podľa ust. 219 ods. 1 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 O. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozhodnutia a na zdôraznenie jeho správnosti dopĺňa :

Ak sa žalobca domáha určenia, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, musí v zmysle § 80 písm. c) preukázať naliehavý právny záujem na takomto určení. Naliehavý právny záujem na takomto určení jestvuje pritom najmä vtedy, ak by bez tohto určenia bolo ohrozené právo žalobcu, alebo ak by sa bez tohto určenia jeho právne postavenie stalo neistým. Ak naliehavý právny záujem nevyplýva priamo z návrhu, zisťuje sa výsluchom účastníkov.

Okresný súd správne posudzoval vec predovšetkým z hľadiska, či navrhovateľ preukázal v konaní naliehavý právny záujem na určení platnosti kúpnej zmluvy zo dňa 27. 01. 2010. Existencia naliehavého právneho záujmu na žiadanom určení, a preto aj eventuálna nutnosť v konkrétnom návrhu tvrdiť a dokázať skutočnosti, z ktorých vyplýva jeho existencia, je u všetkých určovacích návrhoch kladných i záporných, jednou z nevyhnutných podmienok toho, aby bolo súdu umožnené v rozsudku meritórne návrhu vyhovieť.

Odvolací súd poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 3CdoN 1338/96, publikovaného v časopise Soudní judikatura č. 3/1997, v zmysle ktorého rozsudku, ak súd zamietá žalobu na určenie či tu právo alebo právny vzťah je, alebo nie je pre nedostatok naliehavého právneho záujmu na takomto určení, je vylúčené, aby súd súčasne preskúmal žalobu i z vecnej stránky. Vzhľadom na tento právny názor, okresný súd správne neposudzoval žalobu z vecnej stránky, nakoľko túto skutočnosť vylučovalo zamietnutie žaloby pre nedostatok naliehavého právneho záujmu.

Navrhovateľ sa v súdnej veci domáha určenia platnosti kúpnej zmluvy z 27. 01. 2010 a jej dodatku zo 04. 03. 2010 z dôvodu zamietnutia návrhu na vklad správou katastra v katastri (V 176/10). Podľa názoru Správy katastra Veľký Krtíš v zmysle zákona č. 213/1997 v spojení s § 31 ods. 3 zákona č. 8/2010 Z. z. účinného od 01. 02. 2010 sa na platnosť právnych úkonov týkajúcich sa nakladania s nehnuteľným majetkom, ktorý vložil štát ako zakladateľ alebo spoluzakladateľ do neziskovej organizácie a nejde o prioritný majetok, je potrebný predchádzajúci písomný súhlas zakladateľa alebo spoluzakladateľa, ktorým je štát, pričom to isté sa vzťahuje na platnosť takýchto právnych úkonov nástupcu neziskovej organizácie. Keďže takýto súhlas nebol daný, správa katastra sa v súvislosti s touto skutočnosťou obrátila na Ministerstvo zdravotníctva SR Bratislava, ako spoluzakladateľa neziskovej organizácie, ktorej listom zo dňa 23. 03. 2010, ako spoluzakladateľ neziskovej organizácie, vyslovil nesúhlas s odpredajom predmetného nehnuteľného majetku, vedeného na LV č. XXX. pre k. ú. F.. Rozhodnutie Správy katastra Veľký Krtíš bolo zrušené rozhodnutím Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 24Sp/10/2010 zo dňa 15. 07. 2010 a vec bola vrátená správe katastra na ďalšie konanie. Aj podľa názoru odvolacieho súdu, pokiaľ je podaný návrh na vklad predmetnej zmluvy na príslušnej správe katastra, všeobecný súd nemôže suplovať právomoci a kompetencie správy katastra, ktoré jej vyplývajú z ust. § 31 ods. 1 a 2 Katastrálneho zákona, ktorého oprávnením je, okrem iného, posúdiť aj platnosť predmetnej zmluvy. Po rozhodnutí správy katastra účastníci zmluvy majú právo na súdne preskúmanie zákonnosti takéhoto rozhodnutia v zmysle ust. § 250l až 250s O. s. p. a v tomto smere sa odvolací súd stotožňuje s dôvodmi rozsudku okresného súdu. Odvolací súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 24Sp/10/2010-27 zo dňa 15. júla 2010 týkajúci sa najmä neplatnosti kúpnej zmluvy podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre nesplnenie podmienky na platné nakladanie s nehnuteľnosťou, ktoré

rozhodnutie je obsahom spisu. Poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 15Co/301/2010 - 94 zo dňa 25. novembra 2010, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie okresného súdu o zamietnutí návrhu odporcu na prerušenie konania, v ktorom odvolací súd dospel k záveru, že by nebolo dôvodné, aby okresný súd návrh na prerušenie konania zamietol. Bez ohľadu na to, či správa katastra povolí alebo nepovolí vklad kúpnej zmluvy, ktorá je predmetom súdneho konania, súdne konanie môže prebiehať, kde vzhľadom k tomu, že ide o žalobu v zmysle § 80 písm.c) O. s. p. bude zvlášť posudzovaný naliehavý právny záujem na určení platnosti zmluvy.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so závermi okresného súdu ohľadom nedostatku naliehavého právneho záujmu navrhovateľa na určení platnosti zmluvy ako celku, odvolací súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny, potvrdil.

Okresný súd o náhrade trov prvostupňového konania rozhodol podľa ust. § 151 ods. 7 O. s. p. podľa zásady úspechu v konaní (§ 142 ods. 1 O. s. p.), keď úspešnému účastníkovi konania priznal náhradu trov konania vo výške 100% potrebných na účelné bránenie jeho práv s tým, že po právoplatnosti tohto rozhodnutia rozhodne o výške náhrady trov konania samostatným uznesením. Odvolací súd preto rozsudok okresného súdu potvrdil aj vo výroku o náhrade trov konania.

Odporca bol v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný, preto má právo na náhradu trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby vo výške 977,65 € + režijný paušál 7,41 €, ako aj 20% DPH, spolu 1.182,07 €, ktorú sumu je povinný navrhovateľ zaplatiť odporcovi na účet jeho právneho zástupcu v súlade s ust. § 149 ods. 1 O. s. p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.